

Tilos az áru feldicsérése

Reklámkódex készül

Nem mindegy, hogy a reklámra fordított összeget mire költik, miként kamatoztatják. Ezért is tűzte pénteki ülésének napirendjére a gazdasági reklám vizsgálatát a Belkereskedelmi Minisztérium vezető testülete. A belkereskedelmi törvény ugyanis megerősítette a miniszter jogait és kötelezettségeit a reklám állami irányításában.

Az ülésen megállapították, hogy az utóbbi években előtérbe került a reklám felvilágosító, tájékoztató szerepe, ugyanakkor változatlanul megmaradt közvetlen gazdasági hatásának igénye, a vállalati érdek szolgálata. A miniszteri testület szerint a mai magyar reklám mind jobban megfelel a követelményeknek, gazdasági és társadalmi hatása egyértelmű. Megnőtt a reklám hitele, javult a színvonala. A reklám eredményességét legjobban a forgalom növekedése mutatja.

Kedvezőnek ítélte a minisztérium a fogyasztási cikkek reklámozásában kialakult munkamegosztást a termelők és a kereskedelmi vállalatok között. Fontos a bel- és a külkereskedelem együttműködése az importcikkek reklámozásában.

A minisztérium határozata hangsúlyozza, hogy a reklámtevékenység fejlesztésének egyik alapvető követelménye a reklámetika megszüntetése, az, hogy a reklám szigorúan a valóságot közölje. A reklámban tilos — ahogy szaknyelven mondják — az áru feldicsérése, más vállalat, más termék lekicsinylése, elmarasztalása. Ezért személy szerint a rek-

lámozató vállalatok vezetői felelősek.

A minisztérium a reklámtevékenység jelenlegi jogi szabályozásait kielégítőnek tartja, hangsúlyozva a rendszeresebb ellenőrzés szükségességét. Határoztak arról is, hogy az érvényes előírások alapos áttekintése, egyeztetése után az egységes szabályozás érdekében kidolgozzák a magyar reklámkódexet. (MTI)

Magyar—NDK árucseré

Pénteken Budapesten Szalai Béla külkereskedelmi államtitkár és Gerhard Nitzschke, az NDK külkereskedelmi miniszterhelyettese aláírta a két ország 1979. évi árucseré-forgalmi jegyzőkönyvét. Az 1979. évre előirányzott kölcsönös szállítások értéke a tavalyihoz viszonyítva 7 százalékkal növekszik, és meghaladja az 1,3 milliárd rubelt. A gépek és berendezések az összeforgalom csaknem 70 százalékát képviselik.

Összegezés, kártérítésekéről

Az Állami Biztosító tájékoztatója

Jégre, fagyra, vízre, tűzre, földrengésre, robbanásra, viharokkárra, balesetre 8,4 milliárd forint tértitést fizettek ki tavaly — összegezte a kárstatisztikát Tar Jenő vezérigazgató-helyettes, az Állami Biztosító pénteki sajtótájékoztatóján.

A legtöbb kár a mezőgazdaságot érte. A nagyüzemeknek több mint ötmilliárd forint tértitést — például kétmilliárd a szőlők és gyümölcsösök tavaszi elfagyására, 650 millió vízkárookra, 1,2 milliárd a jégverés pusztításaira — jutott.

A több mint másfél millió gépjármű-felelősségi biztosítás alapján — 180 ezer kárbejelentés nyomán — 829 millió forintot kaptak a sérült járművek tulajdonosai. A Cascóval rendelkező 116 ezer károsultnak pedig csaknem félmilliárd forintot fizettek ki. Épület- és háztartási káro-

kra 200 millió forint tértitést fizettek.

Biztosítási védelem alatt áll a vállalatok teljes vagyonának mintegy 80 százaléka, s hogy nem feleslegesen fizetik a díjat az üzemek, azt igazolja a részükre tavaly kifizetett csaknem 550 millió forintos tértitést. A Tatabányai Szénbányák Vállalat például 150 millió forintot kapott a múlt évi vízbetörés nyomán keletkezett káira, a Borsodi Szénbányák Vállalatnak 35 millió forintos kárát tértitették meg, a Magyar Viscosagyárnak pedig villámcsapás okozta károokra jutott 20 millió forint.

A tájékoztató beszámolt arról, hogy bővült a biztosító nemzetközi kapcsolata is. Biztosítási fedezetbe vették egyebek között négy szocialista ország közös vállalkozását, az Interlighter nemzetközi hajózási vállalatot.

A tervekről szólvá elmondották, hogy a biztosítási szolgáltatásokat az idén nem bővítik. Foglalkoznak ugyan néhány módozat finomításával, kiegészítéssel, az egyes foglalkozásokhoz szükséges munkaeszközök, például orvosi táskák, tévé, rádiószerekek műszerek anyagi védelmének bevezetésével, elsőrendű feladatuknak azonban a lakosság jobb tájékoztatását, az ügyfélszolgálat javítását, a kárrendezés gyorsítását tartják. A szocialista szektor elsődlegességgel mellett ugyan csak terveznek együttműködést autójavító kisiparosokkal is a sérült gépjárművek minél gyorsabb helyreállításá érdekében. (MTI)

Gyorsfénykép egy jó taggyűlésről

Tanácskozunk, vitatkozunk — élünk. Az egyik értekezleten elfárad az ember, a másikon fölüdül, erőre kap. A Felszabadulás Tsz párt-szervezetének tegnapi taggyűlése határozottan az utóbbinak felelt meg: rövid volt, eleven, érdekes és lényegelő. A jó nevű közös gazdaság 76 kommunisztájából hatvanan jöttek el a Sándor utcai központ tagasnak jóakarattal sem mondható gyűléstermébe. Igazolatlanul csupán ketten maradtak távol.

Tóvizi Imre, a múlt év szeptemberében választották a párt-szervezet élére, valamikor az olajbányászoknál dolgozott. Talán onnan hozta magával rövid, velős mondatait, lendületes stílusát. Az általa ismertetett beszámoló azonban a szövetkezet tavalyi politikai munkájának és gazdálkodásának volt hű tükrö. A magyarázat egyszerű: nem egyedül állította össze, hanem a vezetőség többi tagjával, sokak meghallgatása után.

Tizenegy taggyűlést tartottak 1978-ban, egyszer, júliusban, maradt el a föltorlódtó nyári munkák miatt. Egy alkalommal a KISZ-istákkal üléseztek együtt „a szocialista közgondolkodás és a közösségi tudat erősítése végett”. Amellett, hogy rendszeresen napirenden tartották a gazdasági tennivalókat, összesen negyvenhét témát tárgyaltak meg a párttagok, kendőzetlenül rámutatva a problémákra. Gondosan mérlegelte a vezetőség, hogy a kiválasztott napirendi pontok mennyire célszerűek és aktuálisak, hogyan szolgálják-segítik az eredményes gazdálkodást, s a párttagság cselekvő egységét. Megáll-

pítható, hogy tervszerűségben, rendszerességben ismét léptek egyet, jóllehet a hagyományos gondok súlyát egy kissé ma is érzik. Ez annyit jelent, hogy a párttaggyűlések általában jelenleg is akkor élénkebbek, amikor a tsz-tagság élet- és munkakörülményeiről van szó, s viszonylag kisebb az érdeklődés, ha elvontabb kérdéseket tárgyalnak. A múlt évben 89-en mondták el véleményüket. A párt-szervezet aktivitását mutatja, hogy a központi, megyei és városi párttaggyűlések alapján a taggyűléseken 26 helyi határozatot hoztak a pártépítés, a politikai oktatás, a munkafegyelm, a szövetkezeti vagyon védelme stb. témakörében. Tavaly két párttag vétett a kommunista erkölcs normái ellen, őket természetesen felelősségre vonták. Volt aki elhanyagolta pártmunkáját, sőt a taggyűlésekről is elmaradozott — ezért indítottak ellene fegyelmi eljárást.

Tavaly hat szövetkezeti tagot vettek föl a pártba, s úgy vélik, velük tovább erősödött a kommunista közösség. Az ősszel kezdődött pártoktatás keretében új tanfolyamokat indítottak 81 résztvevővel, a marxista esti középiskolában 15-en vizsgáltak eredményesen. Elégedett a vezetőség a pártmegbízások teljesítésével — a tagság 91 százalékának van tényleges feladata. Birálták a pártcsoportokat, mert megbeszéléseiket olykor elhanyagolták. Dicsérték ugyanakkor Farkas József és Zana Lajos bizalmiakat, akik kimagaslóan jó politikai munkát végeztek. Kitért a beszámoló a tömegszervezetek hasznos tevékenységére, az ifjúság- és nőpolitikai ha-

tározatok végrehajtására, az agitáció és propaganda kérdéseire, végül pedig tiszpontos határozati javaslatot terjesztett a taggyűlés elé.

Alig fejezte be mondani-valóját a párttitkár, hárman is jelentkeztek hozzászólásra. Szaniszló József szerint a pártoktatás előkészítéskor nagyobb gondot kellene fordítani az előadók kiválasztására. Ha az előadó jobban meg tudja érteni az anyagot, akkor a hallgatók nyilván hatékonyabban tudnak saját környezetükben dolgozni. Kotogán Mihály azt emelte ki, hogy a szövetkezeti gazdák mind nagyobb érdeklődéssel figyelik a termelési költségek alakulását, s ez rendkívül pozitív dolog. Ez a szemléletváltozás is elősegítette, hogy a tavalyi nehéz évet is elég sikeresen zárta a Felszabadulás Tsz. Gyömbér István elmondta, hogy 16 ezer mázsa húst és 800 ezer liter tejet adtak el tavaly az államnak, s az állattenyésztés fejlesztésével, kevesebb ráfordítással, a belső tartalékok föltartásával az idei tervet is teljesíteni lehet. Suták Tibor a talajjavítás, a műtrágyázás ésszerű fokozását hangsúlyozta. A múlt évben ugyanis a kémiai anyagok nagyobb adagolása nem hozta meg a várt eredményt, jóllehet ebben az is közrejátszott, hogy a lapos területekre kiszórt műtrágyát hatástalanította a belvíz.

Kiss László a párt-szervezet és a KISZ-szervezet harmonikus kapcsolatáról szólt, s arról, hogy tavaly két fiatal ajánlottak a párt sorai-ba. Birálta az ifjúsági parlamentet, amely, véleménye szerint, nem a legjobban sikerült. Zana Lajos úgy vélte, hogy a tavalyi, viszonylag szép eredményeket jelentősen elősegítette a párt-szervezet rugalmas, az emberekkel szót értő politikai munkája is. Javasolta, hogy a munkaversenyben a minőségre fordítsanak különös gondot, s a szocialista brigádok segítségét elő a munkaidő maximális kihasználását. Meggyőződése, hogy ez a tagság jó hangulatának megőrzéséhez is elengedhetetlen. Bori Mihály segítséget kért a társadalmi tulajdon fokozottabb védelméhez, a rendszeres ellenőrzéshez. Tapasztalatai szerint még mindig kevesen hívják föl az önkéntes rendőrök figyelmét arra, hogy hol szükséges a szigorúbb ellenőrzés. Boros Pál beszámolt a Lenin szocialista brigád sikeréről, és hangsúlyozta azt a meggyőződését, hogy idén is helytállnak a munkaversenyben. Gubacsi Béla a tsz 500 hektár földje védelmének és jó hasznosításának fontosságáról szólt. A föld adja a legtisztább jövedelmet — mondotta —, ezért nagyon meg kell becsülni! Kókai István a kertészet munkáját értékelte. Véleménye szerint változtatni kell a termékszerkezeten: olyan növényekre van szükség, amelyek nem igényelnek sok drága hőenergiát, s emellett megfelelnek a fogyasztói igényeknek.

Mindez egy óra negyvenöt perc alatt zajlott le. Az idő elröppent, még az idősebbek sem vették észre. Igaz, a párt-szervezetben egyre több a fáradhatatlan fiatal kommunista, mint ahogy a tsz-tagság zöme is az ifjú korosztályhoz tartozik. Az átlagéletkor körülbelül harminc év a szövetkezetben, a vezetők körében pedig huszonegy. Negyvenkettő a diplomások, hatvanhat a technikusok, 286 pedig a szakmunkások száma. A képzettség-nélküliség aránya mindössze öt százalék.

Talán ezért volt eleven a taggyűlés?

F. Nagy István

Gátakon

Az elmúlt napokban, hetekben az ország közvéleményének figyelmébe került eddig kevesek által ismert helység, Szana felé irányult. S miközben itt oly hősiessé birkóztak és birkóznak a földből kiszabadult gázzal, az erről szóló tudósítások árnyékában tulajdonképpen „csendben” folyt és folyik a küzdelem az árral és a belvízzel.

Egy kicsit hozzázokunk már az ár- és belvizekről beszámoló híradásokhoz. Kevesebbet hallunk és beszélünk azokról az erőfeszítésekről, melyek a — nemegyszer — jeges árhullámok által veszélyeztetett területeken folynak. S még például az 1838-as nagy dunai árvíz idején még többnyire csónakokkal folyt a mentés, napjainkban már szükség esetén a legmodernebb technikat megtestesítő jégtörőhajók és repülőgépek segítik a mai „árvízi hajósok” munkáját.

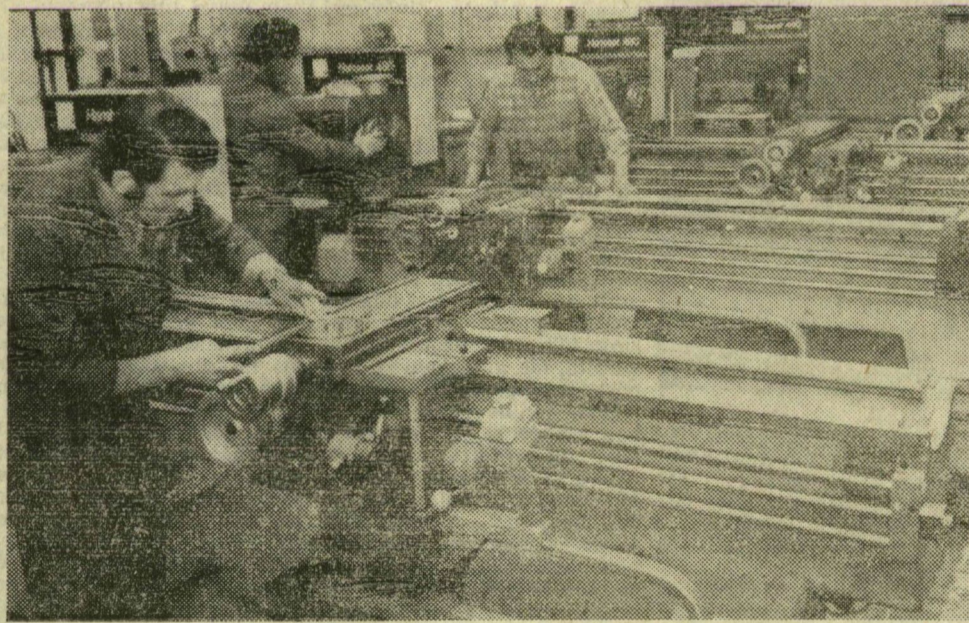
Jól emlékszünk még az 1966-os, de különösen az 1970-es áradások okozta tengernyi gondra, veszteségre, az embert próbáló körülményekre. Akkor, a Szamosháton 44 községet kellett kiüríteni, negyvenhárom dolgoztak a gátakon, s a megduzzadt folyók által okozott kár milliárdokban volt mérhető.

Több mint negyven napja folyik a jeges árvíz elleni védekezés, a folyók mentén szerte az országban 2—3 ezer kilométeres hosszúságban tartanak ár- és belvízvédelmi ügyeletet, vagy dolgoznak a gátak építésén, erősítésén. Nyolcezerrel is többen védik közös értékeinket az ár- és belvizek ellen. Nagyobb részük vízügyi dolgozó, de —

ahol szükséges — katonáink is segítik őket.

Az idei áradás egyik jellemzője, hogy szokatlanul korán, már december végén elkezdődött. Jelentős csapadék hullott ebben az időszakban, s a Tisza vízadása február elején Vársárosnaménynál csaknem elérte az eddig mért legmagasabb szintet. Több folyó pedig a valaha mért maximumnál is magasabb értékkel tetőzött. A vízügyi szakemberek megállapítása szerint megfigyelhető az a tendencia, hogy az áradások magassága és hevessége az idők múlásával növekszik. Ezt amolyan „civilizációs ártalomként” is betudhatjuk: a vízügyi területeken az erdők csökkenésével gyorsabb, erőteljesebbé válik a vizek lefolyása. Ilyen körülmények között különös fontossága van a megelőzésnek, ez pedig elválaszthatatlan a védművek — gátak — állandó fejlesztésétől. A mostani öt éves tervben mintegy kétmilliárd forint áll e célból rendelkezésre, s bebizonyosodott, hogy az eddigi fejlesztések elérték céljukat, nélkülük jó néhány település elpusztult volna.

A régi védvonalakon a jelenlegi létszám többszöröse sem lett volna elegendő az árvizek biztonságos kivédésére. Mindezek elismerése mellett meg kell jegyezni azt is, hogy eddig az ország árvízvédelmi töltesrendszerének alig több mint a fele épült meg az előírt méretekben. S miután újabb, váratlan árvízi csúcsok jelentkezésére is számítani lehet, gyorsítani szükséges — és gyorsítják is — a védvonalak fejlesztését.

Szerszám-gépek

A Szerszámipari Művek budapesti közrűgépgyára Nyugat-Európa egyik legismertebb szerszámgyárával, az NSZK-beli Gildemeister-céggel közösen gyárt esztergagépeket. A gépek egyes alkatrészeit a külföldi cég szállítja, de a főbb egységek már Budapesten készülnek. A jobb minőségű alkatrészek készítése lehetővé teszi, hogy az idén már több mint kilencven százalékban saját gyártmányúakat építhetnek be a gépekbe, így azok gyártása gazdaságosabbá válik. A képen: készülnek az esztergagépek.